

for, at det skulde være Næringskommunen, der altid fastsatte Skatten. Altsaa, dette er et andet Eksempel paa, hvorledes man kan gaa fejl i Byen, naar man afviger fra den i Forretningsordenen foreskrevne Fremgangsmaade og sætter en selvblavet Metode i Stedet.

Det ærede Medlem for Randers Amts 3dje Valgkreds (Meergaard) var saa dristigt at sige eller i alt Fald antyde, at vi, som stemte mod Forliget, i Grunden i vore Hjerter vare ganske vel tilfredse dermed, at vi i Grunden i vore Hjerter syntes, det var gaaet ganske godt. Jeg maa sige, jeg forstaar ikke, hvorfra det ærede Medlem faar Driftighed til at fremsætte den Slags Beskyldninger. Jeg vil ikke være fuldt saa dristigt, men jeg vil blot vende det om og sige, at jeg er fuldt overbevist om, at de Herrer paa den anden Side, de 25, eller hvad vi nu skulle kalde de 24 og deres Kaptajn, i deres Hjerter ere fuldkommen paa det rene med nu, at det var et daarligt Forlig, de lavede den 1ste April. Saa klagede det ærede Medlem for Randers Amts 3dje Valgkreds over, at efter at denne Afstilling i Foraaret inden for Benstre havde fundet Sted, havde de 15, der gik ud, været saa flemme til at overfalde ham og hans Venner med Skældsord, vi havde kaldt dem Overløbere, Forrædere, og jeg ved ikke alt det flemme, vi havde sagt om dem. Dette forekommer mig igen at være en ret stor Driftighed af det ærede Medlem, thi saa vidt jeg mindes, er der ikke fra nogen af den Gruppe, hvortil jeg hører, fremsført Skældsord eller ærerørige Beskyldninger mod nogen af de 25. Det højeste, jeg i den Retning mindes, det er, at vi have sagt, at vi ikke længere have nogen politisk Tillid til de Herrer, men det skulde man dog vel da have Lov til at sige efter en saadan Begivenhed som den af 1ste April. Muligt er det jo imidlertid, at det ærede Medlem egentlig ikke har haft i Sinde med sin Knaldepist at slaa til den Side, jeg staar. Det er muligt, at han egentlig paa en meget fin Maade har villet give sine egne Venner en Snært. Han har villet faa Samvittigheden til at røre sig hos dem. Hvis der nemlig er nogen, der er bleven skældt ud, tror jeg nok, det er de 15, der ere blevne skældte ud af de 25, saa det kan forslaa noget. Jeg skal nu ikke opholde mig ved, at jeg en Gang i Foraaret eller For sommeren læste en Beretning i en Avis om, at en af de ærede forhenværende Meningsfællerovre i Sjælland skulde have sagt, at vi vare nogle Væslere. Jeg har nemlig ikke kunnet spore tilbage til Rilden, hvorfra det var kommet. Derimod mindes jeg bestemt, at et æret Medlem her

af Tinget paa et Møde ude i sin Valgkreds sagde om os, i alt Fald efter Bladreferater, at vi vare nogle Forrædere; vi vare vel ikke alle lige flemme, men der var nogle flemme Jyre iblandt os, nogle rigtig flemme Forrædere. Saadant noget ved jeg ikke af, at nogen inden for vor Gruppe har sagt om de 25 Herrer. Og i de 25 Herrer's Blade, i alt Fald i Blade, der staa de 25 Herrer mere eller mindre nær, kaldes vi jo Dag efter Dag for Overløbere. Her tales ikke om de 15 Medlemmer, uden at der søjes til enten „Overløbere“ eller „de 15, der løb i den ellefte Time“ — som om vi overhovedet kunde sætte Benene i Bevægelse før i selve den ellefte Time, hvor alle Forligsvillaarene i al deres Nøgenhed blev os forelagte. Det ser man imidlertid aldeles bort fra. Man siger uden videre om os, at vi løb i den ellefte Time, og denne Tale begyndte meget hurtigt efter Forliget. Den begyndte i „Sorø Amtstidende“ vistnok allerede i April, i alt Fald si Begyndelsen af Maj: Vi løb som nogle Krystere og Bjalte i den ellefte Time, medens de rigtig gode og store Dannemænd lavede sig til at udføre deres Bedrift paa den anden Dag, som ogsaa af alle Aarets 365 Dage var den, der virkelig passede bedst dertil efter den ejendommelige Betydning, som gammelt Folkehumor tillægger denne Dag. — Saa vender jeg mig til min Hjertensven fra Årsens (Berntsen). Dette venlige Medlem mente, at han havde lagt Mærke til under denne Finansloovbehandling, at Tonen nu var stemt betydelig ned siden Foraaret. Jeg tror, det ærede Medlem her tager aldeles fejl. Hvis det ærede Medlem for gammelt Venstabs Styld — jeg vil indrømme, at det er en streng Fordring — vilde læse igennem f. Eks. de Ord, jeg sagde den første og tredje April d. A., vil han finde, at det er aldeles den samme Tone, der gaar igennem dem, den samme rolige og jævne Tone, som den, der gaar igennem mine Udtalelser i Dag. Det vil det ærede Medlem sikkert finde. Det forekommer mig rigtigt nok ikke, at vi da vare saa flemme til at true med, at vi vilde holde Massemøder, hvor Indignationen skulde rejse sig. Det forekommer mig snarere, at Talen lød paa, at selv uden Agitation vilde Indignationen rejse sig af sig selv. Dette har ogsaa vist sig Sommeren igennem, hvor der jo har været holdt mange Møder, men maaske det ærede Medlem, som det ærede Medlem fra Ribe (Bust) fremhævede, har været alt for beskæftiget til at befatte sig med, at der blev holdt mange Møder, og paa næsten alle disse Møder har Forliget mødt Modstand, afgjort Modstand. — Det har været